

Sygn. akt VIII U 1654/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2018 r. w Gliwicach

sprawy E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 12 marca 2018 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu E. S. prawo do emerytury od 31 maja 2018 roku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt. VIII U 1654/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 marca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu E. S. prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony do dnia 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, a zatem brak jest podstaw do przyznania wcześniejszej emerytury.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, iż pracował w szczególnych warunkach wymagany okres czasu, co mogą potwierdzić świadkowie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony E. S. urodził się (...) Wiek 60 lat ukończył w dniu (...) Nie jest członkiem OFE.

W dniu 19 lutego 2018r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Zaskarżoną decyzją z 12 marca 2018r. (...) Oddział w C. odmówił przyznania wnioskowanego świadczenia, wskazując, iż ubezpieczony nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 1 stycznia 1999r. 24 lata, 7 miesięcy i 20 dni okresów składkowych oraz 5 miesięcy i 24 dni okresów nieskładkowych, tj. łącznie 25 lat, 1 miesiąc i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W zaskarżonej decyzji (...) Oddział w C. kwestionował, że skarżący na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się okresem pracy w warunkach szczególnych w wymiarze ponad 15 lat – uwzględnił jedynie 2 miesiące i 7 dni takiej pracy. Organ rentowy nie zaliczył mu bowiem do pracy w szczególnych warunkach następujących okresów zatrudnienia:

- od 6 lipca 1976r. do 12 grudnia 1977r. w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w Z. na stanowisku kierowcy, ponieważ kserokopia zaświadczenia z 12 grudnia 1977r. nie została uwierzytelniona przez upoważnionego pracownika Urzędu Miasta w R.;
- od 24 kwietnia 1978r. do 14 kwietnia 1980r. w Jednostce Wojskowej, ponieważ zgodnie z zaświadczeniem Jednostki Wojskowej w tym czasie wykonywał prace jako mechanik-kierowca;
- od 6 września 1980r. do 31 marca 1989r. w Miejskim Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowo-Usługowym w R. na stanowisku kierowcy, ponieważ w świadectwie pracy pracodawca nie zamieścił żadnej informacji dotyczącej wykonywania pracy w warunkach szczególnych z powołaniem właściwego wykazu, działu i pozycji Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1982r. oraz odpowiedniego zarządzenia resortowego;
- od 1 kwietnia 1989r. do 31 grudnia 1993r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) -Usługowym (...) Sp. z o.o., ponieważ w świadectwie pracy pracodawca nie zamieścił żadnej informacji dotyczącej wykonywania pracy w warunkach szczególnych z powołaniem właściwego wykazu, działu i pozycji Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1982r. oraz odpowiedniego zarządzenia resortowego
- od 1 stycznia 1994r. do 31 grudnia 1998r. w (...) Sp. z o.o. na stanowisku kierowcy.

Sąd ustalił, że ubezpieczony w okresie od 3 września 1973r. do 22 kwietnia 1978r. był zatrudniony w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w Z., przy czym do 5 lipca 1976r. pracował jako uczeń mechanik-kierowca, natomiast od 6 lipca 1976r. jako kierowca samochodowy. Zakład ten zajmował się świadczeniem usług transportowych dla sektora budowlanego. W okresie od 6 lipca 1976r. do 22 kwietnia 1978r. ubezpieczony pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jeździł wówczas pojazdem marki S. 28, tzw. wywrotką, o ciężarze przekraczającym 3,5 tony. Przewoził głównie piasek z Ż. do G. i na terenie G.. Taką pracę wykonywał codziennie po 8 godzin. Nie był przydzielany do innych zadań.

Ustalono, że ubezpieczony w okresie od 24 kwietnia 1978r. do 15 kwietnia 1980r. odbywał zasadniczą służbę wojskową.

Sąd ustalił, że w okresie od 7 maja 1980r. do 12 lipca 1980r. odwołujący pracował jako kierowca samochodu o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w T.. Okres ten został zaliczony przez (...) Oddział w C. do pracy w szczególnych warunkach na podstawie świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 15 stycznia 2018r. wystawionego przez ww. spółkę.

Ustalono, że w okresie od 6 września 1980r. do 31 marca 1989r. ubezpieczony zatrudniony był w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w R.. Zakład zajmował się budową i utrzymaniem dróg, chodników. W okresie od 6 września 1980 roku do 30 listopada 1982 roku odwołujący jeździł wywrotką na podwoziu Stara 28, a następnie w okresie od 1 grudnia 1982 roku do 31 marca 1989 roku koparką samojezdną – powierzenie obowiązków operatora z dniem 1 grudnia 1982 roku w aktach osobowych. Wywrotka posiadała ciężar powyżej 3,5 tony. Jako kierowca wywrotki ubezpieczony woził materiały potrzebne do budowy dróg i chodników, takie jak: piasek, krawężniki, płytki asfalt, żużel, kamień. (...) przywoził z G., z B. i z kopalni w S. pod B.. Taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, po ok. 9 godzin dziennie. Prace na koparce ubezpieczony wykonywał głównie w R. przy budowie dróg. Polegała ona na dojeździe koparką i wybraniu ziemi, aby w to miejsce nasypać żużel i następnie położyć asfalt. Ubezpieczony wykonywał tę pracę codziennie po 8 godzin.

Sąd ustalił, że w okresie od 1 kwietnia 1989r. do 31 grudnia 1993r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w R. na stanowisku kierowcy. Od 1 stycznia 1994r. do 31 grudnia 1998r. ubezpieczony nadal pracował jako kierowca w tym zakładzie, przy czym w wyniku przekształceń spółka zmieniła firmę na (...) Sp. z o.o. w B.. Ustalono, że przedsiębiorstwo zajmuje się głównie utrzymaniem dróg, w szczególności malowaniem pasów, stawianiem znaków, koszeniem trawy w pobliżu dróg, a w sezonie zimowym odśnieżaniem. W przeszłości spółka prowadziła okresowo – w latach 1989 – 1995 – działalność w zakresie produkcji wyrobów z aluminium, takich jak: drzwi, okna, kabiny natryskowe, a także produkcji spożywczej. Ustalono, że w okresie od 1 kwietnia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku odwołujący pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Początkowo jeździł samochodem ciężarowym marki S., a w następnych latach nowszymi modelami – L., M. czy R.. Wszystkie te pojazdy to samochody ciężarowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Do 1995r. zajmował się głównie transportowaniem do hurtowni towarów spożywczych, takich jak wafle, mięso, ulepszcze do bagietek, a także produkowanych przez spółkę wyrobów aluminiowych. Zdarzyły się wówczas kursy dwudniowe – ubezpieczony transportował towary na M., M.. W całym okresie zatrudnienia ubezpieczony w ww. spółce w sezonie zimowym zajmował się utrzymywaniem dróg – jeździł samochodem ciężarowym z pługiem i piaskarką, i odśnieżał ulice. Oprócz tego odwołujący pracował w brygadzie malarskiej. Do jego zadań należało przewożenie samochodem ciężarowym dużej ilości farby do malowania pasów i poziomych znaków drogowych. Jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony pracował codziennie po 8 godzin. Zdarzało się, że ubezpieczony musiał naprawiać samochód – usterki wypadały około raz w miesiącu, a naprawa poważniejszej awarii trwała jeden dzień. Czynności naprawcze wykonywał w kanale bądź w kabinie, przy czym czasami korzystał z pomocy jednego z dwóch mechaników zatrudnionych w firmie. Na każdego kierowcę w firmie przypadał jeden samochód ciężarowy. Ustalono, że ubezpieczony po 31 grudnia 1998r. kontynuował zatrudnienie w (...) Sp. z o.o. i pracuje tam nadal.

Razem z ubezpieczonym w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w R. pracowali: Z. G. (zatrudniony w latach 1977 – 1986 i 1987 – 1993) i K. R. (zatrudniony w latach 1980 – 1989). W (...) Sp. z o.o. (następnie (...) Sp. z o.o.) z odwołującym pracowali: A. B. (zatrudniony od 1990r.), J. C. (zatrudniony od 1994r.) i R. S. (zatrudniony od 1989r.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego z Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa (...), Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) i ze (...) Sp. z o.o., zeznań świadków: A. B. (protokół z rozprawy z 18 września 2018r. k.48), J. C. (protokół z rozprawy z 18 września 2018r. k.49), Z. G. (protokół z rozprawy z 18 września 2018r. k.49-50), K. R. (protokół z rozprawy z 18 września 2018r. k.50) i R. S. (protokół z rozprawy z 18 września 2018r. k.50-51) oraz przesłuchania odwołującego (protokół z rozprawy z 18 września 2018r. k.51-52).

Sąd ocenił zgromadzony materiał dowodowy jako kompletny i wiarygodny, a przez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Zeznania świadków i odwołującego pokrywały się i uzupełniały.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018r. poz. 1270 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie cytowanych przepisów, prawo do emerytury w obniżonym wieku przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r., spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku. Ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 39 czy art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. pod warunkiem nieprzystąpieniu do OFE. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz ukończenie 60 lat nie były sporne. Nie było także sporne, iż odwołujący nie jest członkiem OFE.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganego 15-letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Organ rentowy nie zaliczył bowiem do takiej pracy okresów zatrudnienia od 6 lipca 1976r. do 12 grudnia 1977r. w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w Z. na stanowisku kierowcy, ponieważ kserokopia zaświadczenia z 12 grudnia 1977r. nie została uwierzytelniona przez upoważnionego pracownika Urzędu Miasta w R. oraz okresów od 6 września 1980r. do 31 marca 1989r. w Miejskim Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowo-Usługowym w R. na stanowisku kierowcy i od 1 kwietnia 1989r. do 31 grudnia 1993r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) -Usługowym (...) Sp. z o.o., ponieważ w świadectwie pracy pracodawca nie zamieścił żadnej informacji dotyczącej wykonywania pracy w warunkach szczególnych z powołaniem właściwego wykazu, działu i pozycji Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1982r. oraz odpowiedniego zarządzenia resortowego. Nie uwzględniono również okresu zatrudnienia od 1 stycznia 1994r. do 31 grudnia 1998r. w (...) Sp. z o.o. na stanowisku kierowcy.

Sąd nie zgodził się ze stanowiskiem organu rentowego.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że odwołujący w czasie całego zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w Z. od 6 lipca 1976r. do 22 kwietnia 1978r. faktycznie pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jeździł wówczas po 8 godzin

dziennie pojazdem marki S., tzw. wywrotką, o ciężarze przekraczającym 3,5 tony i rozwoził głównie piasek z Ż. do G. oraz po terenie G., zatem uznać należy, że pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, tj. pracę wymienioną w wymienioną w wykazie A, dziale VIII, poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało również, że pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony ubezpieczony wykonywał także po przejściu do Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) w R. od 6 września 1980r. do 30 listopada 1982r. Ubezpieczony jeździł wywrotką. Był to pojazd o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jako kierowca wywrotki ubezpieczony woził materiały potrzebne do budowy dróg i chodników, takie jak: piasek, krawężniki, płytki asfalt, żużel, kamień, które transportował z G., z B. i z kopalni w S. pod B.. Od 1 grudnia 1982 roku do 31 marca 1989 roku ubezpieczony wykonywał prace na koparce przy budowie dróg. Ubezpieczony wykonywał te prace codziennie po 8#9 godzin. Wobec tego okres zatrudnienia ubezpieczonego od 6 września 1980r. do 30 listopada 1982r. należy zaliczyć jako pracę w szczególnych warunkach wskazaną w wykazie A, dziale VIII, poz. 2 rozporządzenia, zaś pracę wykonywaną od 1 grudnia 1982r. do 31 marca 1989r. jako pracę wskazaną w Wykazie A, dział V, poz. 3.

Nie ulega również wątpliwości Sądu, że praca ubezpieczonego na stanowisku kierowcy w okresie od 1 kwietnia 1989r. do 31 grudnia 1993r. w (...) Sp. z o.o. w R., a następnie w okresie od 1 stycznia 1994 r. do 31 grudnia 1998r. w (...) Przedsiębiorstwie PHU Sp. z o.o. w R. również należała do pracy w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A, dziale VIII, poz. 2 rozporządzenia. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, iż w tym czasie ubezpieczony pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Odwołujący jeździł samochodem ciężarowym marki S., a w następnych latach nowszymi modelami – L., M. czy R.. Wszystkie te pojazdy to samochody ciężarowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Za pomocą samochodów ciężarowych ubezpieczony transportował towary spożywcze i wyroby aluminiowe. Oprócz tego odwołujący pracował w brygadzie malarskiej, a do jego zadań należało przewożenie samochodem ciężarowym materiałów do malowania pasów i poziomych znaków drogowych. W sezonie zimowym zajmował się utrzymywaniem dróg – jeździł samochodem ciężarowym z pługiem i piaskarką, i odśnieżał ulice. Powyższe prace wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – po 8 godzin dziennie. Zdarzało się wprawdzie, że ubezpieczony musiał wykonywać inne czynności – w szczególności naprawy pojazdów, jednakże były one sporadyczne – występowały średnio raz w miesiącu.

Sąd wskazuje, że zaliczenie powyższych okresów zatrudnienia ubezpieczonego do pracy w szczególnych warunkach, a także uwzględnionego przez organ rentowy okresu od 7 maja 1980r. do 12 lipca 1980r., powoduje, iż ubezpieczony legitymuje się okresem pracy w szczególnych warunkach wynoszącym ponad 15 lat.

Na marginesie Sąd wskazuje, że (...) Sp. z o.o. w wyniku przekształceń zmieniło firmę na (...) Sp. z o.o., a ubezpieczony od 1 stycznia 1994r. do 31 grudnia 1998r. nadal pracował w tym zakładzie jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 – letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Wobec faktu, że spełnia on także pozostałe przesłanki uprawniające go do wcześniejszej emerytury, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji i zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od (...), tj. od dnia osiągnięcia wieku 60 lat.

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek